

българското националноосвободително движение. Събитията от лятото на 1868 г. показват, че колкото и организиран и героичен да е отряда, четническата тактика оставя до голяма степен народните маси изолирани от революционната борба, с което се ограничава резултата. Още същата година Васил Левски преминава в България, за да изясни имат ли почва слуховете за четата, какво е положението след репресиите, може ли да се вдигне скоро ново въстание. В скоро време Левски прозира, че фактически пътят на революционната борба трябва да се преустрои и пренесе в българските предели. Левски използва достигнатото по време на подготовката на четата, за да го развие при създаването на революционната организация.

Действията на четата, предвождана от сливенеца Хаджи Димитър, правят популярни революционните прояви на стария хайдушки град. Според Захари Стоянов след Априлското въстание един турски чиновник в Търговище заявява на един сливенец: "От где?, От Сливен ли? От Хаджидимитровия град? Вие и вашият град сте първите, които измислихте комитаджилька!"

Действително, както писа Христо Ботев, четата на Хаджи Димитър беше предвестник на падането на турската власт и българското освобождение. Саможертвата на четата стана пример за техните последователи. Хаджи Димитър и Стефан Караджа станаха едни от най-популярните национални герои.

БЕЛЕЖКИ

1. Стоянов, З. Четите в България на Филип Тотя, Хаджи Димитра и Стефан Караджата. Пловдив, 1886. Позоваванията са по: З. Стоянов. Съчинения, т. II. С., 1965, с. 155-310.
2. Македонски, Хр. Записки. С., 1896, 223.с.
3. По-важни са: Тодоров - Хиндолов, В. Въстания и народни движения в предосвобожденска България според новоткрити турски официални документи. С., 1929, с. 113-157; Монеджикова, А. Четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа в английски дипломатически документи. Известия на института "Ботев - Левски", II, С., 1956, с. 145-183.; Въз-